

עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך
מואב ומה ענה אתו בלעם בן
בעור (מיכה ו). זכר נא, היה זוכר
בבקשה ממך, מה יעץ. כעת יש
להסתפלל מה היתה עצת בלק על
העם הקדוש, והתורה לא
החשיבה את בלק כלום, כמו
שהיה ללכז, שפתיב (דברים כו)
ארמי אבד אבי.

אשורנו וגו', ציור ודמות אביו
נרשם בו ממש. ומאותו זמן
שהיה במעי אמו, מצד שלה
התמתח והושיט פסיעה לחוץ
יותר. פי מראש צרים אראנו, זו
דמות וציור אביו (ממש). כיון
שהיה במעי אמו, אשורנו,
הושיט פסיעה לחוץ, כמו זה ת'
(^ו).

וזהו ומגבעות אשורנו. בשיבה
העליונה גבעת חסר ו' (גבוהת הכל
אותה עליונת הכל). בשיבת הרקיע
ומגבעות, באות ו'. ומשלים
לשני צדדים. אחד, שהרי הגבעת
הזו לא נפרדת מבנה לעולמים
ואינה עוזבת אותו, ועל פן נכלל
ו' אתה לעולם. ואחד, שהרי
גבעה שלמטה, בנה שנכלל עמה
צריך לעתיד לבא כשיבא מלך
המשיח לקחת לו גבעת עליונה,
ולהכניסו תוך כנפיה כדי לחזק
אותו ולהעמידו בחיים עליונים,
וממנה יצא באותו יום מלך
המשיח.

יסוד זה - (תהלים ב) אספרה אל חק
ה' אמר אלי בני אתה אני היום
ילדתיך. עתיד אני לומר לאותו
מקום שנקרא חק ולבשרו, (ה' אמר
אלי בני אתה אני היום ילדתיך). באותו יום
ממש יוציא אותו החק שהוא
מתחת כנפיה בכמה חיים, בכמה
עטרות, בכמה ברכות פראוי.
ואותו חק לא ישאר לבדו. יכלל
בו משיח אחר, בן יוסף, ושם
יתחזק, ולא במקום אחר. ומשום

עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה
אותו בלעם בן בעור. זכר נא, הוי דכיר
במטו מינך מה יעץ. השתא אית לאסתפללא,
מה הוה עיטא דבלק על עמא קדישא (חסר כאן)
ואורייתא לא חשיבת ליה לבלק כלום, כמה
דהוה ללכז, דכתיב, (דברים כו) ארמי אבד אבי.
אשורנו וגו', ציורא ודיוקנא דאבוי, אתרשים
ביה ממש. ומהוהא זמנא דהוה
במעא דאמיה, מסטרא דילה, אתמתח
ואושיט פסיעה לבר יתיר. פי מראש צורים
אראנו, דא דיוקנא וציורא דאבוי (ממש). כיון
דהוה במעא דאמיה, אשורנו, אושיט פסיעה
לבר, כגוונא דאת' (נ"א ו').

ורא הוא ומגבעות אשורנו, במתיבתא עלאה,
גבעת חסר ו'. (רמאה דכלא תהיא עלאה דכלא)
במתיבתא דרקיעא, ומגבעות באת ו'. ואשלים
לתרין סטריין. חד, דהא האי גבעת לא
אתפרשא מן ברה לעלמין, ולא שבקת ליה.
ועל דא אתפליל ו' בהדה לעלם. וחד, דהא
גבעה דלתתא ברה דאתפליל בה, אצטריף
לזמנא דאתי כד ייתי מלכא משיחא, לנטלא
ליה גבעת עלאה, ולא עלא ליה גו גדפהא,
בגין לאתקפא ליה, ולאוקמא ליה בחיין
עלאין, ומנה יפוק בהוה יומא משיחא דדוד.
ורוא דא, (תהלים ב) אספרה אל חק יי אמר אלי
בני אתה אני היום ילדתיך. זמין אנא
לומר להוה אתר דאקרי חק, ולבשרא ליה,
(ה' אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך). בהוהא יומא ממש,
יפיק ליה ההוה חק מתחות גדפהא, בכמה
חיין, בכמה עטריין, בכמה ברכאן, כדקא
יאות.

וההוה חק לא ישתאר בלחודוי, יתפליל ביה
משיחא אחרא בריה דיוסף, ותמן

יִתְתַּקֶּף, וְלֹא בְּאַתֵּר אַחֲרָא. וּבִגְיִן דְּאִיהוּ גְבַעָה
 תַּתְּאָה, דְּלִית בָּהּ חֵיּוֹן, יָמוּת מְשִׁיחַ דָּא,
 וַיִּתְקַטֵּל, וַיְהִי מִית עַד דְּתִלְקוּט חֵיּוֹן גְּבַעָה
 דָּא, מִהֵּימָּנָא גְבַעָה עֵילְאָה, וַיְקוּם.

וּבְגִין כְּךָ, בְּמַתִּיבְתָא דְרִקִיעָא וּמְגַבְעוֹת שְׁלִים
 בְּאוֹת ו', עַל תְּרִין סְטָרִין אֲלִין (כְּתִיב). אֲבָל
 בְּמַתִּיבְתָא עֲלָאָה, חֶסֶר, בְּלֹא ו', לְאַחֲזָאָה מְלָה
 דְּלִית בָּהּ קוּשְׂיָא וְסַפְקָא. הֵן עִם לְבַדְד יִשְׁפוּן,
 בְּיַחְוּדָא, בְּלֹא עֲרֻבּוּבִיא אַחֲרָא.

כִּל יַחְוּדָא שְׁלִים, הֵכָא אִיהוּ. יִי אֱלֹהֵינוּ יִי.
 דִּהָא רְזָא דִּילֵיהּ, מְרַאשׁ צוּרִים אִיהוּ,
 וְאַתְיִיחַד בְּרִישָׁא, בְּגִזְעָא וּשְׁבִילָא. יִי: דָּא
 רִישָׁא עֲלָאָה, אֲוִירָא דְסִלְקָא. אֱלֹהֵינוּ: דָּא
 גִּזְעָא, דְאַתְמַר (יִשְׁעִיָּה יא) גִּזְעַ יְשִׁי. יִי: דָּא שְׁבִילָא
 דְלַתְתָּא. וְעַל רְזָא דָּא אַתְיִיחַד בֵּיהּ כְּדִקָּא יָאוּת.
 וּבִגְיִן דְּאַתְמַתַּח בֵּיהּ שְׁבִילָא אֲצִטְרִיךְ (כַּאן חֶסֶר).
 רְזָא דְאַתְגְּזֹר בְּתַרֵּי מַתִּיבְתֵי.

זְבָאָה חוּלְקָךְ רַבֵּי שְׁמַעוֹן, דְּזָכִית לְמַלִּין עֲלָאִין
 דְּמֵאֲרִיף, וּמֵאֲרִיף אַתְרַעֵי בָךְ, כְּמָה
 שִׁיעוּרָא דְמַתִּיחֵן דְּשְׁבִילָא דָּא בְּשִׁיעוּרָא
 עֲלָאָה, דְרִישָׁא (דף ר"ד ע"א) וּגִזְעָא וּשְׁבִילָא,
 וְאַתְלַבְּשֵׁן בְּמַתִּיחוּ דָּא. (ג"א ועל דא מתיחו דאחך, שיעורא
 דשית סמרון. ובלא אתיחד כהאי את ד' אח ד'), ועל דא מתיחו
 ד'א' (ג"א ה') שִׁיעוּרָא דְשִׁית סְטָרִין. וְכֹלְא אַתְיִיחַד
 בְּהֵאִי אַת (ג"א אח) וּבִגְיִן כְּךָ, לְבַדְד יִשְׁפוּן כְּדִקָּא
 יָאוּת.

וּבְגוּזִים לֹא יִתְחַשְׁב, יִשְׂרָאֵל אִית לוֹן כְּתָב
 וְלִשׁוֹן. וּבְכָל אַת, יְכַלִּין לְאַסְתַּפְּלָא
 כְּדִיוּקְנָא וְצִיּוּרָא כְּדִקָּא יָאוּת. אֲבָל בְּגוּזִים
 עוּבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, לֹא יִתְחַשְׁב. רְזָא דְנָא,
 בְּגִין דְּלִית לוֹן כְּתָב וְלִשׁוֹן, וְלִית לוֹן לְאַסְתַּפְּלָא
 וּלְמַנְדַּע פְּלוּם, דִּהָא (ירמיה י) הֶבֶל הַמָּה מַעֲשֵׂה

שֶׁהוּא גְבַעָה תַחְתּוֹנָה שְׂאִין בָּהּ
 חֵיִים, יָמוּת מְשִׁיחַ זֶה וַיְהַרְג,
 וַיָּמוּת עַד שֶׁתִּלְקוּט גְבַעָה זֶה חֵיִים
 מֵאוֹתָהּ גְבַעָה עֵלְיוֹנָה, וַיְקוּם.

וּמִשּׁוּם כֶּךָ בִּישִׁיבַת הַרְקִיעַ
 וּמְגַבְעוֹת שְׁלֵם, בְּאוֹת ו', עַל שְׁנֵי
 צְדָדִים אֵלּוּ (כְּתוּב). אֲבָל בִּישִׁיבָה
 הָעֵלְיוֹנָה חֶסֶר, בְּלִי ו', לְהִרְאוֹת
 דְּכַר שְׂאִין בּוֹ קִשְׂיָה וְסַפְקָא. הֵן עִם
 לְבַדְד יִשְׁפוּן, בְּיַחְוּד, בְּלִי
 עֲרֻבּוּבִיָּה אַחֲרָת.

כִּל יַחְוּד שְׁלֵם כַּאן הוּא. ה'
 אֱלֹהֵינוּ ה'. שְׁתַּרֵּי סוּדוֹ מְרַאשׁ
 צְרִים הוּא, וְהַתִּיחַד בְּרַאשׁ, בְּגִזְעַ
 וּשְׁבִיל. ה' - זֶה הַרַאשׁ הָעֵלְיוֹן,
 אֲוִיר שְׁעוּלָה. אֱלֹהֵינוּ - זֶה הַגִּזְעַ,
 שְׁנַאֲמַר (יִשְׁעִיָּה יא) גִּזְעַ יְשִׁי. ה' - זֶה
 הַשְּׁבִיל שְׁלֵמְטָה. וְעַל סוּד זֶה
 הַתִּיחַד בּוֹ כְּרַאוּי. וּמִשּׁוּם שְׁנַמְתַּח
 בּוֹ שְׁבִיל, צְרִיךְ סוּד שְׁנַגְזֹר בְּשִׁתֵּי
 יִשִּׁיבוֹת.

אֲשַׁרֵּי חֲלָקְךָ, רַבֵּי שְׁמַעוֹן, שְׁזָכִית
 לְדַכְרִים עֵלְיוֹנִים שֶׁל רַבּוּנְךָ,
 וְרַבּוּנְךָ הִתְרַצָּה בָּךְ. כְּמָה שְׁעוּר
 שֶׁל הַתְּפַשְׁטוֹת שֶׁל שְׁבִיל זֶה
 כְּשִׁיעוּר עֵלְיוֹן שֶׁל רַאשׁ וּגִזְעַ
 וּשְׁבִיל, וְהַתְּלַבְּשׁוֹ בְּהַתְּפַשְׁטוֹת
 זֶל. (ועל זה התפשטות של אחר, שעור של
 ששה צדדים, והכל התיחד באות ד' הוּא, אח ד')
 ועל זֶה הַתְּפַשְׁטוֹת שֶׁל א' (ה)
 שְׁעוּר שֶׁל שֵׁשׁ צְדָדִים. וְהַכֵּל
 הַתִּיחַד בְּאוֹת (אח) הַזֶּה. וּמִשּׁוּם כֶּךָ
 לְבַדְד יִשְׁפוּן כְּרַאוּי.

וּבְגוּזִים לֹא יִתְחַשְׁב. לְיִשְׂרָאֵל יִשׁ
 כְּתָב וְלִשׁוֹן, וּבְכָל אוֹת יְכוּלִים
 לְהִסְתַּפֵּל בְּדַמוֹת וְצִיּוּר כְּרַאוּי,
 אֲבָל בְּגוּזִים - עוּבְדֵי כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת - לֹא יִתְחַשְׁב. הַסּוּד
 שְׁלָנוּ, מִשּׁוּם שְׂאִין לָהֶם כְּתָב
 וְלִשׁוֹן, וְאִין לָהֶם לְהִסְתַּפֵּל וְלַדְעַת
 פְּלוּם, שְׁתַּרֵּי (ירמיה י) הֶבֶל הַמָּה
 מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, וְלֹא יִתְחַשְׁב סוּד

תַעֲתוּעִים. וְלֹא יִתְחַשְׁב רְזָא דְנָא בְּמַחֲשָׁבָה וּבְאַסְתַּפְּלוּתָא דְלַהוֹן, הוּאֵיל